

การบริหารงานวิชาการในช่วงชั้นที่ 4 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7

ACADEMIC ADMINISTRATIONS IN THE FOURTH CLASS RANGE OF BASIC EDUCATIONAL SCHOOL

UNDER NAKHON RATCHASIMA OFFICE SERVICE AREA 7.

อิสระพงศ์ ฤกษ์คำ*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานช่วงชั้นที่ 4 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีตำแหน่งหน้าที่ และประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร และครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานช่วงชั้นที่ 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 จำนวน 396 คน เครื่องมือ ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test, F-test และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารและครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานช่วงชั้นที่ 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมาเขต 7 มีความคิดเห็นในภาพรวมและรายด้านทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตรและการนำไปใช้ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร และด้านพัฒนาบุคลากรทางการสอน มีการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก และด้านที่มีระดับการบริหารงานสูงสุด คือด้าน หลักสูตรและการนำไปใช้ ส่วนด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีระดับการบริหารงานน้อยที่สุด

2. ผู้บริหารและครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 4 ที่มีตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน โดยผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการบริหารงานวิชาการทั้งโดยรวมและรายด้าน ทุกด้านมากกว่าครูผู้สอน อย่างมีนัยสำคัญที่สถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีความเห็นว่าการบริหารงานวิชาการในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานช่วงชั้นที่ 4 โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตรและการนำไปใช้ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน และด้านพัฒนาบุคลากรทางการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : การบริหารงานวิชาการ, การบริหารศึกษาขั้นพื้นฐาน

ABSTRACT

This research aimed to study and compare academic administrations in the fourth class range of basic education levels under Nakhon Ratchasima Office Service Area 7 according to teachers and administrators opinions classified by working positions and experiences. Samples of this study were 369 personnel of school administrators and teachers who performed their duty in the fourth class range of basic education levels under Nakhon Ratchasima Office Service Area 7. The research tool was sets of 5-rating scale questionnaire and data was analyzed by statistical methods to find the Percentage, Mean, Standard Deviation, t-test and F-test as well as compared differences of Mean by Least Significant Difference.

Results revealed that:

1. School administrators and teachers who performed their duty in the fourth class range of basic education levels under Nakhon Ratchasima Office Service Area 7, had their opinions that both in overall and each of 5 aspect as; curriculum and implementations, Instructional arrangements, Instructional measurements and evaluations, extra-curriculum activities and instructional personnel developments; had academic administrations in high level. The highest level of academic administrations was in aspect of curriculum and implementations while extra-curriculum activities was in the lowest level.

2. School administrators and teachers with different positions who performed their duty in the fourth class range of basic education levels had their opinions that both of overall and by all aspect had been more practiced than teachers with statistical significant differences of 0.05 level. Administrators and teachers with different working experiences had their opinions that level of academic administrations in the fourth class range of basic education levels as; curriculum and implementations, instructional arrangements, instructional measurements and evaluations and instructional personnel development; had statistical significant differences of 0.05 level, but in aspect of extra-curriculum activities had no differences.

Keywords : Academic administions, basic educational school management.

*ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาธ อิศรปริดา

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้บัญญัติเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของชาติไว้ในมาตรา 49 ระบุว่า บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพหรือผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก ต้องได้รับสิทธิและการสนับสนุนจากรัฐเพื่อรับการศึกษาโดยทัดเทียมกับบุคคลอื่น (ธีรพล อรุณะภิลกร และคณะ, 2550, 28) และมีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับความเป็นอยู่เปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้อง เกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สนับสนุนการค้นคว้า วิจัยศิลปวิทยาการต่าง ๆ เร่งรัดพัฒนาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาประเทศ พัฒนาวิชาชีพครู และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ (สนอง ศิริกุลวัฒนา และคณะ, 2548, 1) และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. (2545, 5) จึงได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการไว้ในมาตรา 6 กล่าวคือ การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ที่จะต้องใช้การบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีภารกิจที่จะต้องจัดและส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ทำการสอนตั้งแต่ระดับช่วงชั้นที่ 1 ถึงช่วงชั้นที่ 4 มีหน้าที่จัดทำข้อเสนอนโยบาย แผนพัฒนาการศึกษามาตรฐานการศึกษา และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (คณะอาจารย์บัณฑิตพัฒนา, 2550, 1) มีนโยบายกระจายอำนาจไปสู่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา โดยในระดับเขตพื้นที่การศึกษา ที่มีโรงเรียนที่ทำการสอนตั้งแต่ระดับช่วงชั้นที่ 1 ถึงช่วงชั้นที่ 4 มีหน้าที่ให้การศึกษา วิเคราะห์ วิจัย นิเทศ ติดตามและประเมินผลการบริหารงานและการดำเนินงาน โดยมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ของหน่วยงานและสถานศึกษาในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อการเตรียมการรับการนิเทศ ติดตามและประเมินผลจากหน่วยงานภายนอก (สนอง ศิริกุลวัฒนา และคณะ, 2548, 15) นอกจากนี้การจัดการศึกษาและการบริหารการศึกษาต้องมีความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนแนวทางในการดำเนินการเพื่อให้การศึกษابرลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยสำนักเลขาธิการสภาการศึกษาได้จัดทำรายงานสรุปการติดตามและประเมินความก้าวหน้าของการปฏิรูปการศึกษาในวาระครบ 6 ปี โดยสรุปผลปัญหาการติดตามและประเมินผล ความก้าวหน้าในการใช้ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ ด้านปฏิรูปหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอนและการประเมินผล คือ (ธีระ รุณเจริญ, 2550, 10-11) ก. ด้านหลักสูตร ประกอบด้วย 1) บุคคลเข้าใจไม่ตรงกัน 2) ผู้บริหารและครูขาดความเข้าใจและขาดความสามารถในการจัดทำหลักสูตร 3) การให้ความรู้ ในการพัฒนาหลักสูตรของแต่ละหน่วยงานไม่ตรงกัน 4) คุณภาพและมาตรฐานของแต่ละสถานศึกษาแตกต่างกัน 5) ยังเน้นเนื้อหาสาระมากกว่ากระบวนการ 6) ส่วนกลางกำหนดมาตรฐานระหว่างช่วงชั้นค่อนข้างมาก และซ้ำซ้อน ทำให้มีหน่วยการเรียนรู้และเนื้อหาสาระมากมาย ข. ด้านการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย 1) ครูมักซื้อแผนการเรียนของบริษัทมาใช้ทำให้สอนจริงได้น้อย 2) ครูไม่เข้าใจการสอน 3) ครูขาดทักษะในการสอนให้คิดวิเคราะห์ 4) ครูมีภาระรับผิดชอบ นักเรียนจำนวนมาก 5) จัดการสอนในห้องเรียนเป็นส่วนใหญ่

6) สอนเนื้อหาสาระมากกว่ากระบวนการคิดวิเคราะห์ 7) ครูสอนพิเศษนอกเวลาเรียน ค. ด้านการวัดและประเมินผล ประกอบด้วย 1) ขาดความสามารถในการสร้างเครื่องมือ 2) หน่วยบริหารนอกสถานศึกษาขาดความต่อเนื่องในการประเมินคุณภาพ 3) ไม่สะท้อนการเรียนรู้ตามมาตรฐาน 4) ใช้การทดสอบเรียนต่อสถาบันหลัก ซึ่งมีงานวิจัยของ จิรพร เตียววิรัตน์ (2546, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในสหวิทยาเขตกรุงธนบุรี 3 กรุงเทพมหานคร พบว่า ปัญหาของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาใน สหวิทยาเขตกรุงธนบุรี 3 กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านมีปัญหายอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน คือด้านการวางแผนงานวิชาการ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนและงานทะเบียนนักเรียน และด้านการประเมินผลการจัดการงานวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับ จุฑามาศ เกิดแก้วฟ้า (2533, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 5 จากการศึกษาพบว่า ในการวางแผนงานวิชาการโรงเรียนมีการจัดทำแผนโดยมีการสำรวจปัญหาและความต้องการนำปัญหาเสนอต่อคณะกรรมการวิชาการโดยใช้ข้อมูลและสถิติสนับสนุนการตัดสินใจกำหนดนโยบาย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 เป็นหน่วยงานทางการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษาในระดับช่วงชั้นที่ 1 ถึง ช่วงชั้นที่ 4 มีเขตที่มีพื้นที่รับผิดชอบ 4 อำเภอ 2 กิ่งอำเภอ คือ อำเภอประทาย ชุมพวง พมาย โนนแดง กิ่งอำเภอลำทะเมนชัย และกิ่งอำเภอเมืองยาง มีโรงเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 4 ที่มีผลการเรียนเฉลี่ย (GPA) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 6 ภาคเรียน ปีการศึกษา 2549 (ศูนย์ปฏิบัติการ GPA สำนักทดสอบทางการศึกษา สพฐ. กระทรวงศึกษาธิการ, 2550, ออนไลน์ได้จาก <http://www.obec.go.th> วันที่สืบค้น, 10 พฤศจิกายน 2550) คือ โรงเรียนที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ โรงเรียนหันห้วยทรายพิทยาคม และโรงเรียนที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ โรงเรียนวังไม้แดงพิทยาคม จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นพบว่า ค่าเฉลี่ยของแต่ละโรงเรียนเป็นสิ่งที่บ่งชี้ให้ทราบถึงคุณภาพของการบริหารงานวิชาการ แต่ละโรงเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของแต่ละสถานศึกษาที่ผู้บริหารต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานวิชาการ และการบริหารหลักสูตร ซึ่งการบริหารงานด้านวิชาการในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมาเขต 7 มีค่าเฉลี่ยงานวิชาการที่แตกต่างกันไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรนั้น และเอนก นิมมานนริช (2545, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างแบบผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดนครราชสีมา พบว่า ประสิทธิภาพในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนตามทัศนะของครู-อาจารย์ด้านการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ สงวนพงศ์ ชวนชม (2532, บทคัดย่อ) ที่ทำการวิจัยเรื่องสภาพปัญหาในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ผู้บริหาร และครูผู้สอนประสบปัญหาด้านวิชาการ ดังนี้ โรงเรียนมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรบ่อย ขาดอุปกรณ์การเรียนการสอน หนังสืออ่านประกอบและหนังสือค้นคว้ามีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนและครู ครูไม่มีโอกาสเข้ารับการอบรมทางวิชาการ

ขาดผู้แนะนำช่วยเหลือทางวิชาการ ขาดการวางแผนงานนิเทศอย่างเป็นระบบ ศึกษานิเทศก์หรือเจ้าหน้าที่จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเข้ามาช่วยเหลือครูและโรงเรียนน้อยมากและไม่มี การวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อนำมาปรับปรุงเป็นคลังข้อสอบ

ดังนั้น การบริหารงานวิชาการถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญต่อการบริหารสถานศึกษาเพราะ งานวิชาการเป็นตัวชี้วัดถึงมาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษา (สันศักดิ์ คงเที่ยง, 2545, 192)

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจอย่างยิ่งที่จะศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการในช่วงชั้นที่ 4 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา มีความรู้ความสามารถและสามารถนำความรู้ที่ได้นั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัว สังคมและประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในช่วงชั้นที่ 4 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในช่วงชั้นที่ 4 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ และประสบการณ์การทำงาน

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานในช่วงชั้นที่ 4 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 ปีการศึกษา 2550 จำแนกเป็น ผู้บริหาร 36 คน ครูผู้สอน 372 คน รวมทั้งสิ้น 408 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร และครูผู้สอนในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 ปีการศึกษา 2550 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 97 (บุญชม ศรีสะอาด, 2535, 38) เนื่องจากเพื่อให้ครอบคลุมจำนวนประชากรที่มีหลักร้อยละ โดยขนาดกลุ่มตัวอย่างที่มีใหญ่ทำให้ได้ข้อมูลที่เที่ยงตรง การคำนวณทางสถิติมีความถูกต้องกว่า กลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก ความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มจะลดน้อยลง ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 36 คน และครูผู้สอน จำนวน 360 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย รวมกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารและครูผู้สอนทั้งสิ้น 396 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรต้น คือ 1) ตำแหน่งหน้าที่ จำแนกเป็น 1) ผู้บริหาร และครูผู้สอน 2) ประสบการณ์ในการทำงาน จำแนกเป็น ต่ำกว่า 5 ปี 5-15 ปี และ สูงกว่า 15 ปี

ตัวแปรตาม ได้แก่ หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ การจัดการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล การเรียนการสอน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การพัฒนาบุคลากรทางการสอน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานช่วงชั้นที่ 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นครราชสีมา เขต 7 ใน 5 ด้าน คือ หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ การจัดการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผลการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การพัฒนาบุคลากรทางการสอน จำนวน 50 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.98

วิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามระดับการบริหารงานวิชาการโดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร และครูผู้สอน ในช่วงชั้นที่ 4 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 โดยใช้การทดสอบสถิติค่าที (t-test) ของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร และครูผู้สอน ในช่วงชั้นที่ 4 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 โดยใช้การทดสอบสถิติค่าเอฟ (F-test) ของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่มหากพบความแตกต่างเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการของ LSD

สรุปผลการวิจัย

1. ระดับการบริหารงานวิชาการในช่วงชั้นที่ 4 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ทั้งโดยรวมและรายขั้นตอน พอสรุปได้ดังนี้

ผู้บริหาร และครูผู้สอน มีระดับบริหารงานวิชาการในช่วงชั้นที่ 4 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาบุคลากร และ ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เมื่อพิจารณาตามสถานภาพ พบว่า

1.1 ผู้บริหาร มีระดับความคิดเห็นในการบริหารงานวิชาการโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร แต่ละด้านมีการบริหารงานวิชาการสูงสุดคือมีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบแก่ผู้เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการอย่างชัดเจน ผลการประเมินการเรียนให้ผู้ปกครองทราบ มีการสนับสนุนให้นักเรียนได้การแข่งขันความรู้ความสามารถทั้งในและนอกโรงเรียน ส่วนแต่ละด้านที่มีการบริหารงานวิชาการน้อยที่สุด คือ มีการสนับสนุนในการวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อหาข้อบกพร่องมาปรับปรุงการเรียนการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพ จัดให้มีการติดตามและประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอโดยการสังเกตการสอน ดูแผนการจัดการเรียนรู้ บันทึกผลหลังสอน สถิติการเยี่ยมสื่อฯ มีการสำรวจกิจกรรมเพื่อตัดสินว่าควรจัดกิจกรรมใด

1.2 ครูผู้สอน มีระดับความคิดเห็นในการบริหารงานวิชาการโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร แต่ละด้านมีการบริหารงานวิชาการสูงสุดคือ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เหมาะสมเช่น ชุมนุมกีฬา ชุมนุมดนตรี ฯลฯ อย่างหลากหลายตามความสนใจของผู้เรียน ติดตามและตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ เช่น แบบ ปพ.5 มีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบแก่ผู้เกี่ยวข้องกับงานวิชาการ ส่วนแต่ละด้านที่มีการบริหารงานวิชาการน้อยที่สุด คือ มีการสนับสนุนในการวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อหาข้อบกพร่องมาปรับปรุงการเรียนการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพ มีการสำรวจกิจกรรมเพื่อตัดสินว่าควรจัดกิจกรรมใด และ ฝึกอบรมวิชาชีพครูให้กับผู้ที่ไม่มีวุฒิศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนและการให้การอบรม

2. ผู้บริหาร และครูผู้สอน มีระดับบริหารงานวิชาการในช่วงชั้นที่ 4 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 จำแนกตามประสบการณ์ พบว่า

2.1 ผู้บริหาร และครูผู้สอน มีระดับบริหารงานวิชาการในช่วงชั้นที่ 4 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นในการบริหารงานวิชาการโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และ การพัฒนาบุคลากรทางการสอน

2.2 ผู้บริหาร และครูผู้สอน มีระดับบริหารงานวิชาการในช่วงชั้นที่ 4 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5-15 ปี มีความคิดเห็นในการบริหารงานวิชาการโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน การพัฒนาบุคลากรทางการสอน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และ การจัดการเรียนการสอน

2.3 ผู้บริหาร และครูผู้สอน มีระดับบริหารงานวิชาการในช่วงชั้นที่ 4 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานสูงกว่า 15 ปี มีความคิดเห็นในการบริหารงานวิชาการโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนและ การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาบุคลากรทางการสอน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้

3. ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการในช่วงชั้นที่ 4 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการบริหารงานวิชาการทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้านมากกว่า ครูผู้สอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการในช่วงชั้นที่ 4 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร จากนั้นทำการเปรียบเทียบรายคู่ โดยวิธีการของ LSD

5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะความคิดเห็นในแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในช่วงชั้นที่ 4 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 ในแต่ละด้าน 5 ด้านดังนี้

5.1 ด้านหลักสูตรและการนำไปใช้ พบว่า ข้อที่มีความถี่สูงสุด คือ ควรจัดหรือประชุมชี้แจงการวิเคราะห์หลักสูตรระหว่างกลุ่มโรงเรียนปรับปรุงให้เหมาะสม รองลงมาคือ ควรมีการอบรมในการจัดทำหลักสูตร วิธีการสอนแบบใหม่ และติดตามประเมินผลการนำไปใช้เป็นระยะ ๆ ตามลำดับ และข้อที่มีความถี่ต่ำสุด คือ ควรจัดครูสอนตามความถนัดและเกลี้ยกล่อมสอนให้สมดุลกัน และ ควรทำเว็บไซต์เพื่อเผยแพร่หลักสูตร

5.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่าข้อที่มีความถี่สูงสุดคือ ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่น รองลงมา คือ บุคลากรมีภาระงานอื่น ๆ มาก ชั่วโมงสอนมาก สอนไม่ตรงตามกลุ่มสาระ ขาดแคลนบุคลากร อาคารสถานที่ และการส่งเสริมเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน ตามลำดับ และข้อที่มีความถี่ต่ำสุด คือ ยกย่อง ชมเชยครูที่มีผลงานโดยการจัดบอร์ดเผยแพร่ควรมีงบประมาณจัดทัศนศึกษา และควรเน้นเนื้อหาเกี่ยวกับ คุณธรรม จริยธรรม และเหตุการณ์ปัจจุบันให้มากขึ้น

5.3 ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนการสอน พบว่า ข้อที่มีความถี่สูงสุดคือ ควรวัดผลประเมินผลนักเรียนตามสภาพจริง (ตรวจผลงาน) แล้วนำข้อบกพร่องมาสอนเสริมเพิ่มเติม รองลงมา คือ กำหนดเกณฑ์มาตรฐานในการวัดผลให้ชัดเจนตรงตามเนื้อหาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตรตามลำดับ และข้อที่มีความถี่ต่ำสุด คือ การวัดภาคปฏิบัติควรเน้นมากกว่าวัดด้านความรู้ และควรมีเครื่องมือวัดผลด้านการเขียน อ่าน คิด และคุณธรรมจริยธรรม และควรมีการอบรมเรื่องการวัดผลประเมินผลสภาพจริงทุกปี และการประเมินผลได้ไม่ตรงกับสภาพจริงเพราะโรงเรียนมีนโยบายให้นักเรียนสอบผ่านไม่มุ่งเน้นคุณภาพของนักเรียน

6. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นในแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในช่วงชั้นที่ 4 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 ในแต่ละด้าน 5 ด้านดังนี้

6.1 ด้านหลักสูตรและการนำไปใช้ พบว่า ข้อที่มีความถี่สูงสุด คือ ควรจัดหรือประชุมชี้แจงการวิเคราะห์หลักสูตรระหว่างกลุ่มโรงเรียนปรับปรุงให้เหมาะสม รองลงมาคือควรมีการอบรมในการจัดทำหลักสูตร วิธีการสอนแบบใหม่ และติดตามประเมินผลการนำไปใช้เป็นระยะ ๆ ตามลำดับ และข้อที่มีความถี่ต่ำสุด คือ ควรจัดครูสอนตามความถนัดและเกลี้ยกล่อมสอนให้สมดุลกัน และควรทำเว็บไซต์เพื่อเผยแพร่หลักสูตร

6.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่าข้อที่มีความถี่สูงสุดคือ ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่น รองลงมา คือ บุคลากรมีภาระงานอื่น ๆ มาก ชั่วโมงสอนมาก สอนไม่ตรงตามกลุ่มสาระ ขาดแคลนบุคลากร อาคารสถานที่ และการส่งเสริมเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน ตามลำดับ และข้อที่มีความถี่ต่ำสุด คือ ยกย่อง ชมเชยครูที่มีผลงานโดยการจัดบอร์ดเผยแพร่ ควรมีงบประมาณจัดทัศนศึกษา และควรเน้นเนื้อหาเกี่ยวกับ คุณธรรม จริยธรรม และเหตุการณ์ปัจจุบัน ให้มากขึ้น

6.3 ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนการสอน พบว่า ข้อที่มีความถี่สูงสุดคือ ควรวัดผลประเมินผลนักเรียนตามสภาพจริง (ตรวจผลงาน) แล้วนำข้อบกพร่องมาสอนเสริมเพิ่มเติม รองลงมา คือ กำหนดเกณฑ์มาตรฐานในการวัดผลให้ชัดเจนตรงตามเนื้อหาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร ตามลำดับ และข้อที่มีความถี่ต่ำสุด คือ การวัดภาคปฏิบัติควรเน้นมากกว่าวัดด้านความรู้ และควรมีเครื่องมือวัดผลด้านการเขียน อ่าน คิด และคุณธรรมจริยธรรม และควรมีการอบรมเรื่องการวัดผลประเมินผลสภาพจริงทุกปี และการประเมินผลได้ไม่ตรงกับสภาพจริงเพราะโรงเรียนมีนโยบายให้นักเรียนสอบผ่านไม่มุ่งเน้นคุณภาพของนักเรียน

6.4 ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร พบว่า ข้อที่มีความถี่สูงสุด คือ ควรมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรใหม่ ๆ และมีหลากหลายเพื่อค้นพบศักยภาพของผู้เรียน รองลงมา คือ เปิดโอกาสให้นักเรียนรวมกลุ่มและกำหนดกิจกรรมที่สนใจโดยพิจารณาอนุมัติตามความเหมาะสมตามลำดับ และข้อที่มีความถี่ต่ำสุดคือให้ครูคิดพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรเอง และควรจัดอบรมให้ความรู้แก่ครูทุกสาขาวิชา และควรจัดให้มีการตอบปัญหาทางวิชาการให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าตลอดเวลา

6.5 ด้านพัฒนาบุคลากร พบว่า ข้อที่มีความถี่สูงสุด คือควรได้รับการพัฒนาเรื่องหลักสูตร และเรื่องอื่น ๆ เช่น อบรมด้านความรู้ ความสามารถ ในการผลิตสื่อ การศึกษาดูงาน และการจัดสรรงบประมาณให้ต่อเนื่องทุกปี รองลงมา คือมีการอบรมบุคลากรในด้านวิชาการและควรศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ตามลำดับ และข้อที่มีความถี่ต่ำสุดคือควรให้บุคลากรเป็นบุคลากรที่อยู่ในท้องที่ใกล้เคียงเพื่อรู้สภาพปัญหา

อภิปรายผล

ผลการวิจัยมีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายผลดังนี้

ประเด็นที่ 1 การบริหารงานวิชาการในช่วงชั้นที่ 4 ของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่โดยรวม และรายด้านทั้ง 5 ด้าน ดังนี้

จากผลการวิจัยครั้งนี้ โดยรวม พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนในช่วงชั้นที่ 4 ของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 ปีการศึกษา 2550 มีค่าเฉลี่ยโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีการบริหารงานวิชาการค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรการศึกษาชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่แต่ละโรงเรียนต้องดำเนินการอบรม ประชุม และวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลาง จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาจึงทำให้ทุกโรงเรียนมีการดำเนินการด้านบริหารหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้มากที่สุด

ส่วนการที่ผู้บริหารมีค่าเฉลี่ยระดับการบริหารงานวิชาการมากกว่าครูผู้สอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารเป็นผู้นำในสถานศึกษาที่จะต้องบริหารให้สอดคล้องกับ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 6 คือการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย และสติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม วัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษา ควรถือว่า การบริหารงานวิชาการเป็นสิ่งสำคัญต่อการบริหารสถานศึกษา

ผลการศึกษา พบว่าระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูผู้สอนในช่วงชั้นที่ 4 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 ด้านต่าง ๆ ผลการศึกษาดังนี้

1. ด้านหลักสูตรและการนำไปใช้ พบว่า โดยรวม มีระดับการบริหารอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอน มีความคิดเห็นว่าระดับการบริหารงานที่สอดคล้องกันมีค่าเฉลี่ยมากเป็นลำดับ 1 คือ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เหมาะสมเช่น ชุมนุมกีฬา ชุมนุมดนตรี ฯลฯ อย่างหลากหลายตามความสนใจของผู้เรียน และข้อที่ระดับปฏิบัติได้น้อยที่สุด คือ มีการประเมินผลการใช้หลักสูตร ตำราเรียน และเอกสารประกอบการเรียน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารและครูผู้สอนมีการใช้หลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งเป็นหลักสูตรใหม่ ทำให้ขาดการประเมินผลการใช้หลักสูตร ตำราเรียน และเอกสารประกอบการเรียน

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันในการปฏิบัติงานที่มีค่าเฉลี่ยมากเป็นลำดับ 1 คือ จัดครูประจำวิชาได้เหมาะสมความรู้ความสามารถประสบการณ์และความถนัด ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะสถานศึกษามีระบบโครงสร้างการบริหารงาน และคัดเลือกบุคลากรทำหน้าที่ตามความรู้ความสามารถ สอดคล้องกับกับผลการวิจัยของ ดำรงค์ ภูมิมา (2540) ที่ทำการศึกษารื่องการศึกษางานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนสตรีสิริเกศ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า มีการบริหารงานวิชาการ กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ จัดแผนการเรียนสอดคล้องกับหลักสูตร

3. ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน พบว่า ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน โดยรวม มีระดับการบริหารอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นที่ไม่สอดคล้องกันในการปฏิบัติงาน โดยผู้บริหารมีความคิดเห็นระดับการบริหารงานวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยมากเป็นลำดับ 1 คือ แจ้างผลการประเมินการเรียนให้ผู้ปกครองทราบ ส่วนครูผู้สอนมีระดับความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยมากเป็นลำดับ 1 คือ ติดตามและตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ เช่น แบบ ปพ.5 ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะนโยบายของโรงเรียนมีโครงการเฝ้าระวัง 0 ร. มส ในการแจ้งผลการเรียนให้ ผู้ปกครอง เพื่อผู้ปกครองจะช่วยติดตามการสอบแก้ 0 ร. มส. ในขณะที่ครูผู้สอนมีหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอนต้องจัดทำแบบประเมินผลการเรียน โดยจัดทำแบบ ปพ.5 ทุกเดือน อย่างสม่ำเสมอ ส่วนข้อที่ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน อยู่ในลำดับน้อยสุด คือ มีการสนับสนุนในการวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อหาข้อบกพร่องมาปรับปรุงการเรียนการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้สอนไม่มีเวลาในการออกข้อสอบ

มักใช้ข้อสอบเก่าเดิม ๆ เป็นเวลาหลายปี ซึ่งสอดคล้องกับ ดำรงค์ ภูมิมา (2540, บทคัดย่อ) ที่ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษางานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนสตรีสิริเกศ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ปัญหาสำคัญในการปฏิบัติงานของครูคือครูชั่วโมงสอนมากทำให้ไม่มีเวลาในการออกข้อสอบ

4. ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร พบว่า โดยรวม มีระดับการบริหารอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันในการปฏิบัติงานที่มีค่าเฉลี่ยมากเป็นลำดับ 1 คือ มีการสนับสนุนให้นักเรียนได้มีการแข่งขันความรู้ความสามารถทั้งในและนอกโรงเรียน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นกิจกรรมที่พัฒนาผู้เรียนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในชั้นให้มีผลดีกว่าเดิม สอดคล้องกับ ชาวนิชย์ อินทรประวัติ (ม.ป.ป., 5-7) ที่กล่าวถึงประโยชน์ของกิจกรรมเสริมหลักสูตร คือทำให้เกิดความเจริญงอกงามทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ได้สนองความสามารถและความสนใจของตนเองส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับน้อยสุดที่ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน คือ มีการสำรวจกิจกรรมเพื่อตัดสินว่าควรจัดกิจกรรมใด ทั้งนี้เนื่องเพราะผู้บริหารและครูผู้สอนได้กำหนดกิจกรรมเลือกให้นักเรียนเลือกเข้ากิจกรรมตามความสนใจ แต่ขาดการสำรวจติดตามการจัดกิจกรรมเลือกในด้านประโยชน์ของกิจกรรมนั้น ๆ

5. ด้านพัฒนาบุคลากรทางการสอน ผลการศึกษา พบว่า ด้านพัฒนาบุคลากรทางการสอน โดยรวม มีระดับการบริหารอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันในการปฏิบัติงานที่มีค่าเฉลี่ยมากเป็นลำดับ 1 คือ ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูมีความก้าวหน้าทางวิชาชีพ ทั้งนี้เนื่องเพราะการเลื่อนวิทยฐานะของครูผู้สอน เป็นการเพิ่มขวัญกำลังใจในการทำงานให้ครูผู้สอนต้องการพัฒนาตนเองเพื่อขอเลื่อนวิทยฐานะ ซึ่งสอดคล้องกับ พันธุ์นิภา แยมชุตติ (2543, ออนไลน์ได้จาก <http://www.thaiedresearch.org/result/info2.php?id=1892> สืบค้นวันที่ 4 พฤษภาคม 2551) ได้กล่าวว่า การพัฒนาบุคลากรเป็นกระบวนการที่จัดทำขึ้นเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ทักษะที่ส่งผลให้บุคลากรได้พัฒนาตนเองและปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ประเด็นที่ 2 ผลการวิจัยมีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายผลการบริหารงานวิชาการในช่วงชั้นที่ 4 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานโดยรวม และรายด้านทั้ง 5 ด้าน ดังนี้

1. ผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ต่ำกว่า 5 ปี 5-15 ปี และสูงกว่า 15 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในช่วงชั้นที่ 4 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน พบว่า

ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ ต่ำกว่า 5 ปี และ สูงกว่า 15 ปี ที่มีความคิดเห็นสอดคล้องในการบริหารงานวิชาการในช่วงชั้นที่ 4 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คือด้าน การวัดผลและประเมินผล ทั้งนี้เนื่องจาก การวัดผลและประเมินผลการเรียนเป็นหน้าที่ของครู ที่จะต้องจัดการเรียนการสอนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับ บุญชู ชลชัยเกียรติ (ม.ป.ป.) อ้างจาก กัญญา ศิริโพธิ์ตะ (2543, 31) คือ การวัดประเมินผลมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนคือ การใช้ข้อมูลสารสนเทศที่เพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียน

ส่วนผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ต่ำกว่า 5 ปี 5-15 ปี และสูงกว่า 15 ปี มีความคิดเห็นสอดคล้องเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในช่วงชั้นที่ 4 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 คือด้านการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้อาจจะเนื่องจากการจัดการเรียนการสอนมีความสำคัญต่อกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนเพื่อพัฒนานำเรียนไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับ สมคักดี คงเที่ยง (2545, 193) ที่กล่าวว่า การเรียนการสอนหมายถึงขบวนการที่ผู้บริหารและครูได้ตกลงกันว่าทำอะไรจึงจะทำให้ให้นักเรียนได้รับความรู้ ความสามารถ จนมีประสบการณ์ชีวิตที่มีคุณค่าเป็นพลเมืองดีของสังคมตามอัตภาพของนักเรียน

จากประเด็นการบริหารงานวิชาการในช่วงชั้นที่ 4 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก แต่มีประเด็นที่ควรพิจารณาเพิ่มเติม คือ ด้านหลักสูตรและการนำไปใช้ ข้อ 10 มีการประเมินผลการใช้หลักสูตร ดำเนินการ และเอกสารประกอบการเรียน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยระดับการบริหารงานวิชาการน้อยสุด (ค่าเฉลี่ย 3.44) และ ด้านการจัดการเรียนการสอน ข้อ 10 จัดให้มีการติดตาม และประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอน อย่างสม่ำเสมอ โดยการสังเกตการสอน ดูแผนการจัดการเรียนรู้ บันทึกผลหลังสอน สถิติการยืมสื่อ ฯลฯ (ค่าเฉลี่ย 3.41) ซึ่งทั้งสองข้อมีความสัมพันธ์กันแสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม มีความรู้ลึกเกี่ยวกับหลักสูตรและนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ไม่มีการติดตามผลการใช้หลักสูตร ดำเนินการ เอกสารประกอบการเรียน ขาดการติดตาม นิเทศ ผลการใช้แผนการจัดการเรียน ซึ่งทำให้ครูผู้สอนขาดการปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียน สื่อและนวัตกรรมในการสอน ประเด็นดังกล่าวจึงสมควรต้องได้รับการพัฒนา เพื่อให้การบริหารงานวิชาการในช่วงชั้นที่ 4 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 สำเร็จลุล่วงมีมาตรฐานการจัดการศึกษาต่อไป

ประเด็นที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในช่วงชั้นที่ 4 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 ดังนี้

3.1 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในช่วงชั้นที่ 4 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ พบว่า

ผู้บริหารและครูผู้สอนมีการบริหารวิชาการ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เมื่อพิจารณาผลการวิจัยแต่ละด้าน พบว่า ผู้บริหารมีค่าเฉลี่ยการบริหารงานวิชาการมากกว่าครูผู้สอนทุกด้านตามลำดับ ทั้งนี้อาจสืบเนื่องจากเป็นบทบาทของผู้บริหารที่เป็นผู้นำในการจัดการศึกษาที่ต้องวางแผนพัฒนางานของโรงเรียน วางแผนบริหารงานให้เอื้อต่อการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน ครู ผู้บริหาร และคิวิเคราะห้เพื่อแปลงแนวคิดให้เป็นการปฏิบัติที่ได้ผลตามที่คิด

3.2 ผลการเปรียบเทียบระดับการบริหารงานวิชาการในช่วงชั้นที่ 4 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานพบว่า ประสบการณ์ในการทำงานบริหารงานวิชาการ ซึ่งจำแนกออกเป็น 3 กลุ่ม มีค่าเฉลี่ยในการทำงานบริหารงานวิชาการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานในการวิจัยที่ตั้งไว้ข้อที่ 2 คือ ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ที่มีประสบการณ์สูงเป็นผู้ที่มีความชำนาญเชี่ยวชาญในการบริหารงานวิชาการเนื่องจากการสร้างสมประสบการณ์ในการทำงานจึงทำให้เกิดความแตกต่าง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

จากผลการวิจัยการบริหารงานวิชาการในช่วงชั้นที่ 4 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการโดยรวมอยู่ในระดับมาก แต่มีบางด้านที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญและเอาใจใส่ สืบเนื่องจากค่าเฉลี่ยระดับการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับที่น้อยกว่าด้านอื่น ๆ ดังรายละเอียดดังนี้

1.1 ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ โดยเฉพาะการประเมินผลการใช้หลักสูตร ดำเนิน และเอกสารประกอบการเรียนซึ่งมีค่าเฉลี่ยระดับการบริหารงานวิชาการน้อยที่สุดผู้บริหารจึงควรให้ความสำคัญ และติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตรของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยเฉพาะการจัดทำตำราเรียน หรือจัดทำเอกสารประกอบการเรียนของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้

1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะข้อที่จัดให้มีการติดตาม และประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอโดยการสังเกตการสอน ดูแผนการจัดการเรียนรู้ บันทึกผลหลังสอน สถิติการยืมสื่อ ฯลฯ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยระดับการบริหารงานวิชาการน้อยที่สุด ผู้บริหารจึงควรให้ความสำคัญ ติดตาม นิเทศการสอน และตรวจแผนการจัดการเรียนรู้ที่บันทึกผลหลังสอน รวมทั้งให้นโยบายกลุ่มสาระการเรียนรู้ จัดทำทะเบียนสื่อของกลุ่มสาระการเรียนรู้

1.3 ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน โดยเฉพาะข้อที่มีการตรวจสอบข้อสอบ ให้การวัดผลและประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาตลอดภาคเรียน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยระดับการบริหารงานวิชาการน้อยที่สุด ผู้บริหารจึงควรให้ความสำคัญ นิเทศ ติดตาม โดยกระจายอำนาจให้หัวหน้ากลุ่มสาระฯ ตรวจสอบข้อสอบครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ ก่อนนำไปใช้ในการสอบ

1.4 ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยเฉพาะข้อที่มีการสำรวจกิจกรรมเพื่อตัดสินว่าควรจัดกิจกรรมใด ผู้บริหารจึงควรให้ความสำคัญ และสนใจ กิจกรรมต่าง ๆ ว่ามีประโยชน์ต่อผู้เรียนมากน้อยเพียงใด

1.5 ด้านพัฒนาบุคลากร โดยเฉพาะข้อ ฝึกอบรมวิชาชีพครูให้กับผู้ที่ไม่มีวุฒิทางครูเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนและการให้การอบรม ผู้บริหารควรให้ความสำคัญบุคลากรที่ทำหน้าที่สนับสนุนการสอน เช่น งานธุรการ การเงิน หรืออื่น ๆ โดยอาจจัดอบรมความรู้ด้านการวางแผนการจัดการเรียนรู้

1.6 จากการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการในช่วงชั้นที่ 4 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ และประสบการณ์ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันทุกด้าน ซึ่งผู้บริหารควรให้ความสนใจคือ

1.6.1 ควรให้ความสนใจและความสำคัญกับครูผู้สอนให้มากขึ้น โดยเฉพาะด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่มีค่าเฉลี่ยระดับการบริหารงานวิชาการน้อยสุดที่ให้มากขึ้น

1.6.2 ควรให้ความสนใจและความสำคัญกับผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ต่ำกว่า 5 ปี ให้มากขึ้น โดยเฉพาะ ด้านการพัฒนานุเคราะห์ทางการสอนที่มีค่าเฉลี่ยระดับการบริหารงานวิชาการน้อยสุดที่ให้มากขึ้น

1.7 จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นเพิ่มเติมในแต่ละด้านเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในช่วงชั้นที่ 4 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 จากแบบสอบถามปลายเปิด พบว่า ประเด็นที่ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น ส่วนใหญ่เป็นความคิดเห็นในเชิงบวก ซึ่งส่งผลดีต่อการบริหารวิชาการในภาพรวม แต่มีบางประเด็นที่ผู้บริหารควรพิจารณา เช่น ด้านพัฒนานุเคราะห์ทางการสอน ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนแสดงความคิดเห็นว่า ควรได้รับการพัฒนาเรื่องหลักสูตร และเรื่องอื่น ๆ เช่น อบรมด้านความรู้ ความสามารถในการผลิตสื่อ การศึกษาดูงาน และการจัดสรรงบประมาณให้ต่อเนื่องทุกปี ประเด็นเหล่านี้ผู้บริหารควรจะต้องให้ความสนใจและให้ความสำคัญเพื่อยกระดับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการบริหารงานวิชาการในช่วงชั้นที่ 4 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขตอื่น ๆ เพื่อทราบข้อมูลที่กว้างยิ่งขึ้น

2. ควรศึกษาการบริหารงานวิชาการในช่วงชั้นที่ 4 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ในแต่ละประเด็น ว่ามีปัญหาในการปฏิบัติงานอย่างไร อันเป็นประโยชน์ในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนต่อไป

3. ศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการในช่วงชั้นที่ 4 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7

4. ศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการ ในช่วงชั้นที่ 4 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมาเขตอื่น ๆ

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จอย่างสมบูรณ์ได้ด้วยความอนุเคราะห์จาก รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาธ อิศรปรีดา รองศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร ชิวพิมาย รองศาสตราจารย์ ดร.สุพิทย์ กาญจนพันธ์ และดร.ญาณภัทร สีหะมงคล คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และคณาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุลทุกท่าน ที่ได้แนะนำสั่งสอนความรู้ต่าง ๆ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545.**
- กัญญา ศิริโพธิ์ตะ (2543). **ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขต อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา.** สารนิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. นครราชสีมา : มหาวิทยาลัยวงษ์ ชวลิตกุล.
- คณะอาจารย์ บัณฑิตพัฒนา. (2550). **คู่มือสอบครูผู้ช่วย สพฐ. ฉบับสมบูรณ์ที่สุด.** ม.ป.ท. : อัดสำเนา.
- จิรพร เตียววิรัตน์. (2546). **การศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในสภวิทยาเขตกรุงเทพมหานคร 3 กรุงเทพมหานคร.** วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- ชาญชัย อินทรประวัตติ. (ม.ป.ป.). **งานกิจการนักเรียน.** ม.ป.ท., อัดสำเนา.
- ดำรงค์ ภูมิมา. (2540). **การศึกษางานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนสตรีสิริเกศ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ.** บทคัดย่อ วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ทดสอบทางการศึกษา, สำนักงาน. (2550). **ศูนย์ปฏิบัติการ GPA. สำนักทดสอบทางการศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.** : <http://www.obec.go.th>. สืบค้นวันที่ 10 พฤศจิกายน 2550.
- ธีระ รุญเจริญ. (2550). **ความเป็นมืออาชีพในการจัด และบริหารการศึกษา ยุคปฏิรูปการศึกษา.** กรุงเทพฯ : ข้าวฟ่าง.
- ธีระพล อรุณะกลีกร และคณะ, ผู้รวบรวม. (2550). **รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550.** กรุงเทพฯ : บริษัทสำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). **การวิจัยเบื้องต้นเบื้องต้น.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- พันธุ์นิภา แยมชุตติ. (2543). **การพัฒนาบุคลากรโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูภาคเหนือ.** วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. สำนักหอสมุด : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ออนไลน์ได้จาก <http://www.thaiedresearch.org/result/Info2.php?id=1892> สืบค้นวันที่ 4 พฤษภาคม 2551.
- สงวนพงศ์ ชวนชม. (2534). **สภาพและปัญหาในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.** วิทยานิพนธ์ ค.อ.ม. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สนอง ศิริกุลวัฒนา. (2548). **คู่มือครู อาจารย์ 1 ระดับ 3 สพฐ. 48.** กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์พัฒนาหลักสูตร.
- สมศักดิ์ คงเที่ยง. (2545). **หลักการบริหารการศึกษา Principles of Educational Administration EA 313.** ภาควิชาบริหารการศึกษาและอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อเนก นิมมานนิรชร. (2544). **ความสัมพันธ์ระหว่างแบบผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครราชสีมา.** วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต. นครราชสีมา : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.